

N:o 157.

Af herr **Hj. Sjövall**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning, huruvida icke all postsparbanks- och postanvisningsrörelse, med visst undantag, kunde under söndag och helgdagar vara inställd.*

Ej obetydliga äro de uppoffringar, det allmänna åtagit sig för att i någon mån tillfredsställa det erkända behovet af sabbatshvila för postverkets personal, dess postkontrollörer, postexpeditörer och en del af dess postvaktbetjente, men ännu är det på långt när ej så ordnadt, att hvarje ordinarie posttjensteman i tur och ordning kan komma i åtnjutande af söndagsledighet.

Just den i tjensten vanligen äldsta personalen eller samtliga postkontorsföreståndare intaga i detta afseende en mycket ofördelaktig ställning, och detta trots det att en reform härutinnan till deras fördel icke skulle kräfva någon som helst ekonomisk uppoffring från postverkets sida.

Hvarje söndag och helgdag måste postförvaltarna finnas tillgängliga å sina respektive postkontor äfven under de timmar, då allmän gudstjänst hålles i församlingens kyrka. Ehuru nemligen kontoret under denna tid icke hålles för allmänheten öppet, afgå och komma just då vid många postkontor poster, och de med dylika poster ankomna postanvisningar måste genast expedieras till underlydande poststationer och åtföljas af kontant likvid, hvar till postkontorets föreståndare har att utlemna penningar. Härigenom urståndsattes han att bevista högmessogudstjensten, hvilket icke skulle varit förhållandet, derest icke penningtransaktion ålegat honom, enär öfrig löpande post expedieras af biträdena. Sjelf personligen ansvarig för kontorets upp- börd, lemna han naturligtvis icke gerna annan person tillgång till hufvudkassan, som i de allra flesta fall måste för sådana likvider anlitas, enär all kontroll derigenom försvåras, ja, omöjliggöres. Vål skulle man kunna tycka, att saken kunde afhjelpas dermed, att ur sagda kassa ett lämpligt förskott

anförtroddes någon bland biträdande personalen, men dels är ju beloppet af ett sådant förskott vanskligt att bestämma, dels kan i hufvudkassan saknas tillräckliga medel för nödiga utbetalningars bestridande. I sådant fall kan äfven under nu rådande ordning uppskof med utbetalning nödvändiggöras, och allmänheten nödsakas vänta, till dess penningar hunnit reqvireras och anlända från postverkets hufvudkassa i Stockholm eller till dess i orten befintlig bankinrättning påföljande söckendag öppnas, och postkontoret derifrån kan bekomma för liqvidering af postanvisningar erforderligt belopp.

Då alla öfriga bankinrättningar i vårt land hållas stängda sön- och helgdagar, borde väl postsparbanken också utan olägenhet kunna å slika dagar hållas stängd och all postanvisningsrörelse, som ju icke är annat än bankrörelse, inställas, såsom förhållandet ock lärer vara på en del ställen i utlandet.

Att på de stora högtidsdagarne, långfredag, jul-, pingst- och påskdag, såväl som alla söndagar vara af sin tienst nödgad att kontrollera kassor och syssla med en vidlyftig bokföring lärer väl näppeligen kunna försvaras såsom ett stort nödfallsarbete, utan måste väl fast hellre betraktas och bedömas såsom ett öfverdrifvet fjesk, som snarast möjligt borde afskaffas, helst någon väsentlig och afsevärd olägenhet härigenom säkert icke skulle vållas allmänheten, hvilken nog skulle veta att ordna sig i öfverensstämmelse dermed.

På det att äfven detta nu berörda förhållande måtte blifva föremål för Riksdagens pröfning i sammanhang med den af kontraktsprosten C. G. Grundell väckta motionen om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om beredande af söndagshvila åt tienstemen och betjente vid postverket, får jag, på grund af hvad nu blifvit anfördt, och då den af mig ifrågasatta reformen icke skulle kräfva någon som helst ökad utgift för postverket, vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta verkställa utredning om, huruvida icke all postsparbanks- och postanvisningsrörelse, med undantag endast för telegrampostanvisningar från utlandet, måtte kunna under sön- och helgdagar varda instäld.

Stockholm den 27 februari 1900.

Hj. Sjövall.